

Žalovaná: Polská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Polská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/7/ES ze dne 15. února 2006 o řízení jakosti vod ke koupání a o zrušení směrnice 76/160/EHS ⁽¹⁾ nebo každopádně tím, že o těchto předpisech Komisi neuvědomila, nesplnila své povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 18 této směrnice;

— uložit Polské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice 2006/07/ES uplynula dne 24. března 2008.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 64, s. 37.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado Contencioso Administrativo nº 3 de Pontevedra (Španělsko) dne 23. listopadu 2009 — Ana María Iglesias Torres v. Consejería de Educación de la Junta de Galicia

(Věc C-456/09)

(2010/C 24/62)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado Contencioso Administrativo nº 3 de Pontevedra

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Ana María Iglesias Torres

Žalovaná: Consejería de Educación de la Junta de Galicia

Předběžné otázky

- 1) Vztahuje se směrnice 1999/70/ES ⁽¹⁾ na dočasné zaměstnání Comunidad Autónoma de Galicia?
- 2) Lze za vnitrostátní prováděcí předpis této směrnice považovat čl. 25 odst. 2 zákona č. 7/2007, pokud v tomto zákoně není uveden žádný odkaz na právní úpravu Společenství?
- 3) V případě kladné odpovědi na 2. otázku je nezbytné čl. 25 odst. 2 EBEP definovat jako vnitrostátní prováděcí předpis, na který odkazuje bod 4 výroku rozsudku Soudního dvora

Evropské unie ze dne 15. dubna 2008 (věc Impact) ⁽²⁾, nebo by španělský stát byl povinen přiznat zpětnou účinnost pouhým účinkům pro odměňování odvozeným z tříletek, které přiznává při použití směrnice?

- 4) V případě záporné odpovědi na 2. otázku je třeba ve věci přímo použít směrnici 1999/70/ES způsobem, o němž hovoří rozsudek Soudního dvora Del Cerro ⁽³⁾?

⁽¹⁾ Směrnice Rady o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. L 175, s. 43; Zvl. vyd. 05/03, s. 368)

⁽²⁾ Věc C-268/06, Impac, Rec. 2008, s. I-2483

⁽³⁾ Věc C-307/05, Del Cerro Alfonso, Rec. 2007, s. I-7109

Kasační opravný prostředek podaný dne 20. listopadu 2009 Italskou republikou proti rozsudku Soudu prvního stupně (třetího senátu) vydanému dne 4. září 2009 ve věci T-211/05, Italská republika v. Komise Evropských společenství

(Věc C-458/09 P)

(2010/C 24/63)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Italská republika (zástupkyně: G. Palmeri, zmocněnkyně)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— určit, že kasační opravný prostředek je přípustný

— zrušit rozsudek Soudu ze dne 4. září 2009 ve věci T-211/05, Italská republika v. Komise Evropských Společenství, oznámený doporučenou zásilkou ze dne 4. září 2009 č. 405966 doručenou dne 8. září 2009 a v důsledku toho rozhodnutí Komise 2006/261/ES ze dne 16. března 2005 o režimu podpor C 8/2004 (ex NN 164/2003), který Itálie začala uskutečňovat ve prospěch společností nedávno kótovaných na burze (oznámeno pod číslem K(2005) 591).

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

První důvod. Porušení článků 10 a 13 nařízení č. 659/1999 ⁽¹⁾ (nařízení „řízení o státní podpoře“), čl. 88 odst. 2 ES a zásady kontradiktornosti. Zjevně nesprávné posouzení dokumentů.

Soud se domníval, že dopisy Komise z října a prosince 2003 zaslanými Itálii se začalo skutečné předběžné jednání o opatřeních zavedených nařízením č. 326/2003^(?). Soud neměl za to, že tyto dopisy znamenaly pouze obecné žádosti a negativní poznámku „není možné vyloučit“, že opatření obsahovala podporu neslučitelnou se společným trhem.

Druhý důvod. Porušení zásady kontradiktornosti.

V rozhodnutí o zahájení formální vyšetřovacího řízení Komise viděla selektivnost opatření ve skutečnosti, že stanovená daňová zvýhodnění vylučovala společnosti, které neměly sídlo v Itálii. Naopak v konečném rozhodnutí se Komise domnívala, že opatření byla selektivní, protože daňová zvýhodnění svědčila mnohem víc společnostem usazeným v Itálii, protože jsou zdaňovány ze zisku uskutečněného na světové úrovni než společností Společenství, které jsou v Itálii zdaňovány pouze ze zisku uskutečněného v tomto členském státě. Komise nikdy neupozornila italskou vládu na tuto změnu přístupu a neumožnila jí předložit v tomto ohledu připomínky. Soud se nesprávně domníval, že jednání Komise je legální.

Třetí důvod. Porušení čl. 87 odst. 1 ES.

V každém případě není možné považovat za selektivní úlevu, jakou je ta v projednávaném případě, která se vztahuje na všechny společnosti, jak italské, tak Společenství, které splňují podmínky k přijetí na burzu regulovaného trhu Evropské unie. Největší výhoda pro italské společnosti vyplývá z daňového systému, který stanoví zdanění na základě kritéria sídla, avšak jednoduchý rozdíl v rozsahu výhody mezi společnostmi, které jsou bez rozdílu zahrnuty do opatření úlevy, nemůže určovat jejich selektivní povahu. Soud se dopustil pochybení tím, že měl za to, že selektivnost mohla také spočívat v takovém rozdílu.

Čtvrtý důvod. Porušení čl. 87 odst. 1 ES. Nedostatek odůvodnění

Soud postupoval nesprávně, když měl za to, že opatření bylo selektivní v rozsahu, v němž v něm nejsou zahrnuty všechny společnosti. Jsou v něm totiž zahrnuty všechny společnosti, které splňují podmínky k přijetí na burzu regulovaného trhu. Navíc volba vstoupit na burzu zahrnuje významné strukturální náklady, které se netýkají společností, které na burzu připuštěny nejsou. Výběr přijatých společností se uskutečňuje na těchto objektivních základech a úleva je v souladu a spojená s rozdílem v nákladové situaci na strukturální úrovni, ve které se nachází obě kategorie společností. Opatření se proto použije obecně, a nikoliv selektivně. Soud v každém případě neposkytl dostatečné odůvodnění týkající se důkazů poskytnutých Itálií v tomto ohledu.

Pátý důvod. Porušení čl. 87 odst. 1 ES.

Soud nesprávně dospěl k závěru, že opatření jsou v každém případě selektivní vzhledem k jejich krátkému trvání, které vylučuje společnosti přijímající rozhodnutí vstoupit na burzu později. Dočasná doba trvání úlev se totiž vysvětluje rozpočtovou rovnováhou a zkušební povahou opatření, avšak nemá vliv na jejich strukturu, která je jediným kritériem posouzení, zda jsou opatření selektivní, nebo ne.

Šestý důvod. Porušení čl. 87 odst. 3 písm. c) ES. Nedostatek odůvodnění

Opatření, i když je považována za státní podporu, jsou slučitelná se společným trhem ve smyslu čl. 87 odst. 3 písm. c) jako investiční podpora na rozvoj určité hospodářské činnosti. Soud rozhodl nesprávně, když je považoval za provozní podpory, přičemž ignoroval stálou povahu účinků, které kotování vytváří ve struktuře a operační povaze společnosti, a když neměl za to, že zvýšení kótování na regulovaných trzích představuje činnost zasluhující podporu též na úrovni Společenství. Soud měl tedy zkritizovat Komisi, že vykonala svou diskreční pravomoc v oblasti, aniž by správně zjistila skutečnosti.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 83, s. 1

⁽²⁾ ve skutečnosti je jedná o legislativní nařízení č. 269/2003, změněné na zákon č. 326.

Kasační opravný prostředek podaný dne 24. listopadu 2009 Dominio de la Vega, S. L. proti rozsudku Soudu prvního stupně (sedmého senátu) vydanému dne 16. září 2009 ve věci T-458/07, Dominio de la Vega, S. L. v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) a Ambrosio Velasco, S. A.

(Věc C-459/09 P)

(2010/C 24/64)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Dominio de la Vega, S. L. (zástupci: E. Caballero Oliver a A. Sanz-Bermell y Martínez, advokáti)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) a Ambrosio Velasco, S. A.

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— v plném rozsahu zrušit napadený rozsudek ze dne 16. září 2009 vydaný ve věci T-458/07, a v důsledku toho